

YOUCAT

POLSKI

KATECHIZM
KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO
DLA MŁODYCH

Wstęp
papież Benedykt XVI

ŚWIĘTY PAWEŁ

” W jaki sposób Jezus może rozdzielać swoje Ciało i swoją Krew? Przez to, że czyni chleb swoim Ciałem, a wino swoją Krwią i rozdziela je, uprzeda swoją śmierć, ujmując jej sedno i przemienia ją w czyn miłości. To, co z zewnątrz jest brutalną zbrodnią – ukrzyżowanie – w istocie jest aktem miłości, która sama siebie całkowicie ofiarowuje.

BENEDYKT XVI, 21.08.2005 r.

” To było tak, kiedy usłyszałem głos z wysokości: Jestem pokarmem mocarzy. Rośnij i jedz ze Mnie! Ale to nie ty, jak w przypadku cielesnego pokarmu, będziesz przemieniał Mnie w siebie, lecz będziesz zamieniać się we Mnie.

ŚW. AUGUSTYN o momencie swego nawrócenia

” Nie przystępowałem do Komunii; to podobnie jakby odczuwać pragnienie przy źródle.

ŚW. JAN MARIA VIANNEY

209 *Kiedy Chrystus ustanowił Eucharystię?*

Jezus ustanowił → EUCHARYSTIĘ w wigilię swojej śmierci, „tej nocy, której został wydany” (1 Kor 11, 23), kiedy w Wieczerniku w Jerozolimie zgromadził wokół siebie → APOSTOŁÓW i sprawował wraz z nimi Ostatnią Wieczerzę. [1323, 1337-1340]

210 *W jaki sposób Jezus ustanowił Eucharystię?*

„Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem: Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb, odmówił modlitwę dziękczynną, połamał i powiedział: To jest moje Ciało za was. Czyńcie to na moją pamiątkę. Podobnie po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: Ten kielich jest nowym przymierzem w mojej Krwi. Ilekroć z niego pić będziecie, czyńcie to na moją pamiątkę” [1 Kor 11, 23-25].

Ta najstarsza relacja o wydarzeniach w Wieczerniku pochodzi od Pawła Apostoła, który sam nie był ich naocznym świadkiem, ale spisał to, co jako świętej tajemnicy strzegła wspólnota pierwszych chrześcijan i co celebrowano podczas liturgii. → 99

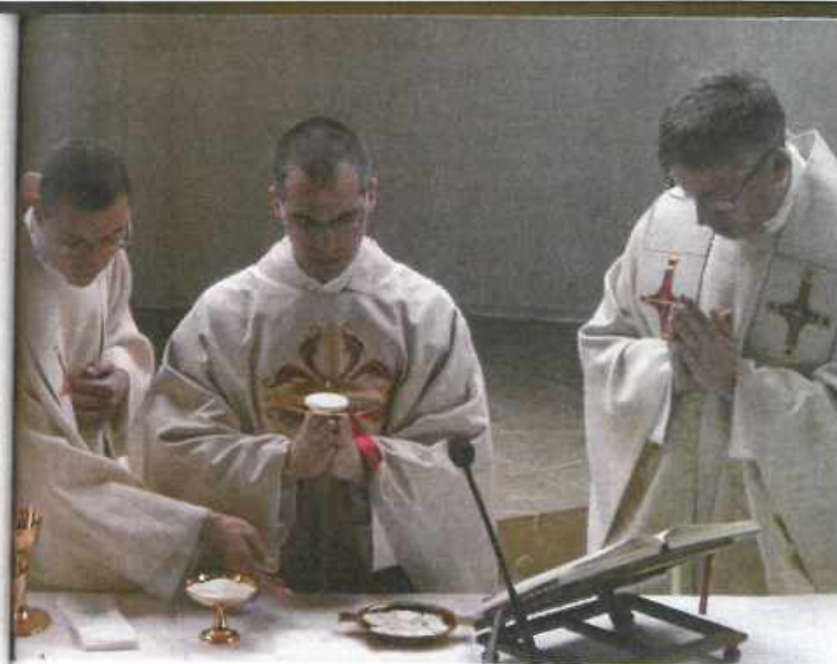
211 *Jak ważna jest Eucharystia dla Kościoła?*

Celebrowanie → EUCHARYSTII jest punktem kulminacyjnym życia chrześcijańskiej wspólnoty. W niej wspólnota staje się Kościołem. [1325]

Nie dlatego, że dajemy na tacę, nie dlatego, że się dobrze czujemy, czy dlatego, że przypadkowo zostaliśmy zaliczeni do jakiejś parafii, jesteśmy Kościołem, ale dlatego, że w Eucharystii karmimy się Ciałem Chrystusa i nieustannie jesteśmy przemieniani w Ciało Chrystusa. → 126, 217

212 *Jakie istnieją inne nazwy uczty Jezusa z nami i co znaczą?*

Różne nazwy wskazują na niezgłębioną tajemnicę: Najświętsza Ofiara, Msza Święta, ofiara Mszy Świętej, Wieczerza Pańska, łamanie chleba, Zgromadzenie eucharystyczne, Pamiątka Męki, Śmierci i Zmartwych-

wstania, Święta i Boska Liturgia, Święte Misteria, → KOMUNIA ŚWIĘTA [1328-1332]

Najświętsza Ofiara, Msza Święta, ofiara Mszy Świętej – ofiara Chrystusa, która udoskonala i przewyższa wszystkie ofiary, uobecnia się w celebracji eucharystycznej. Kościół i wierni sami również swoim poświęceniem włączają się w ofiarę Chrystusa. Słowo „Msza” pochodzi od łac. rozestanie wiernych. *Ite, missa est* – Idźcie, jesteście postani!

Wieczerza Pańska – każda ofiara eucharystyczna jest zawsze tą ucztą, którą Jezus spożył ze swoimi uczniami, a jednocześnie antycypacją uczty, którą Pan będzie celebrował wspólnie z odkupionymi na końcu wszystkich dni. Nie my, ludzie, sprawujemy liturgię. To Pan jest tym, który wzywa na liturgię i jest w niej mistycznie obecny.

Łamanie chleba – łamanie chleba było żydowską ucztą rytualną, do której Jezus nawiązuje podczas Ostatniej Wieczerzy, aby dać wyraz swojemu poświęceniu „dla nas” (Rz 8, 32). Przy „łamaniu chleba” uczniowie rozpoznali Go po Jego Zmartwychwstaniu. Mianem „łamania chleba” pierwotny Kościół określał swoje zgromadzenia eucharystyczne.

” W Eucharystii w sposób rzeczywisty karmimy się Jezusem, ponieważ Jego boskie Serce wchłania nasze serce w taki sposób, że czyni z niego jedno serce, zespolone z Jego sercem. Zatem Serce Jezusa uzdrowi nasze serce z trawiących je chorób (obojętność, nieufność, złośliwość, chorobliwe pasje, próżne uczucia, ludzkie ambicje...), sprawi, że będzie ono biło tym samym rytmem, jakim bije Jego serce, dla chwały Boga i pokoju ludzi.

BL. JAKUB ALBERDINE (1884-1971), apostoł środowisk społecznego przekazu, założyciel paulistów

„ Nie powinniśmy oddzielać naszego życia od Eucharystii. W chwili, kiedy to robimy, coś pęka. Ludzie pytają nas: „Skąd siostry macie radość i siłę robić to, co robicie?”. Eucharystia ma w sobie coś więcej niż samo przyjmowanie; w niej zawiera się również zaspokojenie głodu Chrystusa. On mówi: „Przyjdź do Mnie!”. On jest głodny dusz.

BL. MATKA TERESA

❓ KONSEKRACJA

(łac. *consecratio* – święcenie) uroczyste poświęcenie. Podczas Mszy Świętej w momencie przeistoczenia konsekrowane chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Konsekruje się również biskupów, kaptanów i diakonów, jak też określone rzeczy, jak kościoły i ołtarze, na wyłączną służbę Bogu.

Zgromadzenie eucharystyczne – celebracja Uczty Pańskiej jest wielkim dziękczynieniem wypowiedzanym w zgromadzeniu, które jest widzialnym znakiem Kościoła.

Pamiętka Męki, Śmierci i Zmartwychwstania – wspólnota nie tylko celebruje liturgię eucharystyczną, lecz odkrywa i celebruje wciąż na nowo rzeczywistość zbawczego przejścia Chrystusa przez cierpienie i śmierć do życia.

Święta i Boska Liturgia, Święte Misteria – w celebrowanej Eucharystii jedno święto obchodzą Kościół niebiański i ziemski. Ponieważ dary eucharystyczne, w których jest obecny Chrystus, w pewnej mierze są czymś najświętszym na świecie, mówi się również o Najświętszym Sakramencie.

Komunia Święta – ponieważ podczas Mszy Świętej jednoczymy się z Chrystusem i przez Niego ze sobą nawzajem, mówi się o Komunii Świętej. (łac. *communio* – wspólnota).

213 Jakie są części stałe Mszy Świętej?

Każda Msza Święta (Liturgia Eucharystii) składa się z dwóch zasadniczych części: liturgii słowa i liturgii eucharystycznej w sensie ścisłym. [1346-1347]

W czasie liturgii słowa słyszymy czytania ze → STAREGO i → NOWEGO TESTAMENTU oraz Ewangelię. Poza tym jest miejsce na homilię i modlitwę wstawienniczą. W następującej po niej liturgii eucharystycznej składane są chleb i wino, potem konsekrowane i podawane wiernym w → KOMUNII.

214 Jakie są części Mszy Świętej?

Mszę Świętą rozpoczyna zebranie wiernych i wejście kaptana oraz służby ołtarza (ministrantów, lektorów, kantorów itd.). Po pozdrowieniu następuje spowiedź powszechna, którą zamyka sekwencja → KYRIE. W niedziele (poza okresem Wielkiego Postu i Adwentu) i uroczystości śpiewa się lub recytuje hymn → CHWAŁA. Kolekta wprowadza do jednego lub dwóch czytań ze → STAREGO i → NOWEGO TESTAMENTU, po którym nastę-

puje lub które rozdziela psalm responsoryjny. Przed proklamowaniem Ewangelii intonuje się → ALLELUJA. Po fragmencie Ewangelii w niedzielę i dni świąteczne (czasami w dzień powszedni) → KAPŁAN lub przynajmniej → DIAKON wygłasza kazanie (→ HOMILIA). Również jedynie w niedziele i dni świąteczne wspólnota wspólnie wyznaje wiarę → CREDO, do którego dołączone są prośby. Druga część Mszy Świętej zaczyna się przygotowaniem darów, które kończy modlitwa nad darami. Punktem kulminacyjnym liturgii eucharystycznej jest modlitwa eucharystyczna, którą rozpoczyna prefacja i śpiew → SANCTUS. Bezpośrednio potem następuje przeistoczenie darów chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Modlitwę eucharystyczną zamyka → DOKSOLOGIA, która stanowi pomost do Modlitwy Pańskiej. Potem następuje modlitwa o pokój i znak pokoju, śpiew „Baranku Boży”, połamanie Chleba eucharystycznego i udzielanie świętych darów wiernym, z reguły tylko pod postacią Ciała Chrystusa. Mszę Świętą kończy chwila modlitewnego skupienia, dziękczynienia, modlitwa na zakończenie i → BŁOGOSŁAWIENSTWO udzielane przez kaptana. [1348-1355]

Sekwencja → KYRIE:

K. Panie zmiłuj się nad nami!
W. Panie zmiłuj się nad nami!

K. Chryste, zmiłuj się nad nami!
W. Chryste zmiłuj się nad nami!

K. Panie, zmiłuj się nad nami!
W. Panie zmiłuj się nad nami!

K. *Kyrie eleison!* W. *Kyrie eleison!*
K. *Christe eleison!* W. *Christe eleison!*
K. *Kyrie eleison!* W. *Kyrie eleison!*

❓ KOMUNIA

(łac. *communio* – wspólnota) oznacza przyjęcie Ciała i Krwi Chrystusa w przeistoczonych (konsekrowanych) darach chleba i wina. Komunia ma miejsce z reguły podczas Mszy Świętej, jednakże może być także udzielana w określonych przypadkach poza Mszą (np. Komunia dla chorych). Również Komunia pod postacią chleba jest pełną komunią z Chrystusem.

❓ KYRIE ELEISON

(gr. *Panie zmiłuj się*) starożytne zawołanie, którym oddawano cześć bogom i władcom; wcześniej zaczęło być odnoszone do Chrystusa i ok. 500 roku nieprzetłumaczony zwrot przeszedł z → LITURGII greckiej do rzymskiej i zachodniej.

? CHWAŁA

(łac. *gloria*) pierwsze zdanie hymnu padło z ust anioła zwiastującego pasterzom radość Bożego Narodzenia (Łk 2, 14). Wprowadza do starochrześcijańskiego hymnu, poświadczającego w obecnej formie od IX w.

? ALLELUJA (złożenie składające się z hebr. *halal* – chwalcie i imienia Bożego JHWH/Jahwe; razem – Chwalcie Pana) wezwanie, które pojawia się w Psalmach 24 razy, pełni funkcję swoistego powitania słów Pana w Ewangelii.

? HOMILIA

(od gr. *homilein* – mówić z kimś jak równy z równym, rozmawiać z kimś po ludzku) jest to inne określenie kazania. Głoszący kazanie (kaznodzieja) podczas Liturgii Eucharystii ma za zadanie zwiastować wiernym Dobrą Nowinę (gr. *euangelion*), pomóc im ją zrozumieć i dodać im odwagi do poznania i przetożenia wniosków płynących z właśnie usłyszanego słowa do swojego życia. W czasie Mszy Świętej głoszenie kazania zarezerwowane jest jedynie dla kapłana lub diakona, jednakże mogą je głosić również chrześcijanie świeccy.

Hymn → CHWAŁA:

Chwała na wysokości Bogu,
a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.
Chwalimy Cię.
Błogostawimy Cię.
Wielbimy Cię.
Wystawiamy Cię.
Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja.

Panie Boże, Królu nieba, Boże Ojczy wszechmogący,
Panie, Synu Jednorodzony, Jezu Chryste.
Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca:
Który gładzisz grzechy świata,
Zmituj się nad nami.
Który gładzisz grzechy świata,
Przyjm błaganie nasze.
Który siedzisz po prawicy Ojca,
zmituj się nad nami. Albowiem tylko
Tyś jest święty
Tylko Tyś jest Panem.
Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste,
Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca.
Amen.

*Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus bonae voluntatis.
Laudamus te,
benedicimus te,
adoramus te,
glorificamus te,
gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam,
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens,
Domine Fili unigenite, Iesu Christe,
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius Patris,
qui tollis peccata mundi, miserere nobis;
qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis.
Quoniam tu solus Sanctus,
tu solus Dominus,
tu solus Altissimus, Iesu Christe,
cum Sancto Spiritu:
in gloria Dei Patris. Amen.*

Śpiew → SANCTUS:

Święty, Święty, Święty, Pan, Bóg Zastępów.
Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej.
Hosanna na wysokości.
Błogostawiony, który idzie w imię Pańskie.
Hosanna na wysokości.

*Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.*

Śpiew BARANKU BOŻY:

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmituj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmituj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
obdarz nas pokojem.

*Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.*

215 Kto przewodniczy liturgii Eucharystii?

Właściwie podczas każdej Liturgii Eucharystii działa sam Chrystus. Reprezentuje Go → BISKUP lub → KAPŁAN. [1348]

Zgodnie z wiarą Kościoła, celebrans stoi przy ołtarzu *in persona Christi capitis* (łac. w osobie Chrystusa, Głowy). Oznacza to, że kapłan nie tylko działa zamiast czy na zlecenie Chrystusa, lecz na podstawie święceń jest Chrystusem, który jako Głowa Kościoła działa przez niego.
→ 249-254

216 W jaki sposób Chrystus jest obecny podczas celebrowania Eucharystii?

Chrystus w → SAKRAMENCIE → EUCHARYSTII jest obecny mistycznie, ale realnie. Tak często jak Kościół wypełnia nakaz Jezusa: „Czyńcie to na moją pamiątkę” (1 Kor 11, 25), łamie chleb i bierze kielich, dzieje się

? SANCTUS

(święty) jeden z najstarszych elementów Mszy Świętej pochodzi z VIII w. przed Chr. i nigdy nie wolno go opuścić. Śpiew stanowi połączenie wołania anioła z Iz 6, 3 z odnoszonym do Chrystusa błaganie i powitaniem zawartym w Ps 118, 25n.

? TRANSSUBSTANCJACJA

(łac. *trans* – przez i *substantia* – istota). Najważniejsza próba teologicznego wyjaśnienia, w jaki sposób Jezus może być obecny w darach chleba i wina w Eucharystii: podczas wypowiedziania formuły przeistoczenia substancje (czyli istoty) chleba i wina za sprawą Ducha Świętego zmieniają się w Ciało i Krew Chrystusa, zachowują jednak swoją zewnętrzną postać. W sposób niewidzialny i ukryty Jezus Chrystus jest rzeczywiście obecny w tym, co wygląda jak chleb i wino, tak długo jak te postaci istnieją.

BARANEK BOŻY
(łac. *agnus Dei*, zob. Wj 12), którego złożenie w ofierze wyzwoliło lud Izraela z niewoli egipskiej, został przez Jana Chrzciciela symbolicznie odniesiony do Jezusa (J 1, 29: „Oto Baranek Boży...”). Przez Jezusa, który jak baranek jest prowadzony na rzeź, jesteśmy wolni od grzechu i pojednani z Bogiem. Podczas Eucharystii wołanie do Chrystusa: „Baranku Boży” ma charakter modlitwy litanijnej, a rozbrzmiewa na każdej Mszy Świętej od VII w.

Ile razy bowiem będziecie jeść ten Chleb i pić z tego kielicha, będziecie ogłaszać śmierć Pana, aż przyjdzie.
1 Kor 11, 26

TABERNAKULUM
(łac. *tabernaculum* – chata, namiot). W nawiązaniu do starotestamentowej Arki Przymierza w Kościele katolickim w każdej świątyni zaczęto budować tabernakulum, czyli wykonaną z drogocennego materiału jakby szafkę służącą do przechowywania Najświętszego Sakramentu (Chrystusa pod postacią chleba).

to samo, co wydarzyło się wówczas: Chrystus naprawdę oddaje się za nas, a my naprawdę jesteśmy częścią Jego. Jednorazowa i niepowtarzalna ofiara Chrystusa na krzyżu uobecnia się na ołtarzu; dokonuje się dzieło naszego Odkupienia. [1362-1367]

217 *Co dzieje się z Kościołem podczas celebrowania Eucharystii?*

Za każdym razem, kiedy Kościół celebruje → EUCHARYSTIĘ, staje u źródła, z którego sam na nowo wytryska: przez to, że Kościół „je” Ciało Chrystusa, staje się Ciałem Chrystusa, co stanowi też inną nazwę Kościoła. W ofierze Chrystusa,

który poświęca się nam cały, jest miejsce na całe nasze życie. Nasza praca i nasze cierpienie, nasze radości, wszystko możemy zjednoczyć z ofiarą Chrystusa. Kiedy w ten sposób się poświęcamy, zostajemy przemienieni: podobamy się Bogu i jesteśmy dla bliźnich jak dobry, pożywny chleb. [1368-1372, 1414]

Wciąż narzekamy na Kościół, jakby był tylko zgromadzeniem bardziej lub mniej dobrych ludzi. Tymczasem tak naprawdę Kościół jest tym, co codziennie mistycznie powstaje przy ołtarzu. Bóg daje się każdemu z nas i chce nas przemieniać przez → KOMUNIE z Nim. Jako przemienieni powinniśmy przemieniać świat. Wszystko inne, czym Kościół jest ponad to, jest drugorzędne.
→ 126, 171, 208

218 *Jak we właściwy sposób powinniśmy uczcić Pana obecnego w chlebie i winie?*

Ponieważ Bóg jest realnie obecny w konsekrowanym chlebie i winie, musimy przechowywać te święte dary przejęci głęboką czcią i adorować naszego Pana i Odkupiciela obecnego w Najświętszym Sakramencie. [1378-1381, 1418]

Jeśli po Liturgii → EUCHARYSTII pozostały jeszcze konsekrowane hostie, przechowuje się je w świętych naczyniach w tabernakulum. Ponieważ obecny jest w nim Najświętszy Sakrament, → TABERNAKULUM jest najczciodszy miejscem w każdym kościele. Przed każdym tabernakulum powinniśmy uklęknąć. Na pewno ten, kto rzeczywiście podąży za Chrystusem, rozpoznaje Go w najuboższych i służy Mu w nich. Znajdzie jednak także czas na chwilę modlitwy przed tabernakulum i obdarzy eucharystycznego Pana swoją miłością.

219 *Jak często chrześcijanin-katolik musi uczestniczyć w Liturgii Eucharystii?*

W każdą niedzielę i święta nakazane chrześcijanin-katolik zobowiązany jest wziąć udział we Mszy Świętej. Kto rzeczywiście pragnie przyjaźni Jezusa, może częściej odpowiadać na osobiste zaproszenie Jezusa na ucztę. [1389, 1417]

„Obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej” to nieodpowiednie określenie dla prawdziwego chrześcijanina. To tak jakby istniał „obowiązek całowania się” dla zakochanych. Nikt nie może mieć żywej relacji z Chrystusem, gdy nie pragnie iść tam, gdzie Jezus nas oczekuje. Stąd od wieków Msza Święta jest dla chrześcijan „sercem niedzieli” i najważniejszym spotkaniem tygodnia.

MONSTRANCJA
(łac. *Monstrare* – pokazywać) sprzęt liturgiczny do adoracji i procesyjnego przenoszenia Chrystusa pod postacią konsekrowanego chleba.

DOKSOLOGIA
(gr. *doxa* – chwala) jest to uroczyste wielbienie ujęte w formułę, którą wypowiada się na końcu modlitwy. W czasie Mszy Świętej na zakończenie modlitwy eucharystycznej doksologia brzmi następująco: *Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego wszelka cześć i chwala, przez wszystkie wieki wieków.* Często stosuje się inne doksologie ku czci Trójjedynego Boga jak choćby: *Chwala Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak była na początku teraz i zawsze i na wieki wieków, tj. formułę, która zazwyczaj kończy chrześcijańską modlitwę.*

Mamy wiele pracy. Nasze szpitale i umiERALNIE są wszędzie na świecie pełne. Kiedy zaczęliśmy od codziennej adoracji, nasza miłość do Chrystusa stała się o wiele intymniejsza, nasza miłość do siebie nawzajem sensowniejsza, nasza miłość do ubogich bardziej litościwa, a liczba powołań się podwoiła.

BL. MATKA TERESA

Łamiemy Chleb, który jest lekarstwem na nieśmiertelność, antidotum, żeby nie umrzeć, lecz żyć na zawsze w Chrystusie.

ŚW. IGNACY Z ANTIODCHII (ok. 70-107), biskup, męczennik

W niebezpieczeństwie śmierci lub innej poważnej konieczności (...), szafarze katolicki mogą godziwie udzielać wymienionych sakramentów także pozostałym chrześcijanom, nie mającym pełnej wspólnoty z Kościołem katolickim, którzy nie mogą się udać do szafarza swojej wspólnoty i sami o nie proszą, jeśli odnośnie do tych sakramentów wyrażają wiarę katolicką i do ich przyjęcia są odpowiednio przygotowani.

KPK 844 § 4

220 Jak muszę się przygotować, aby móc przyjąć świętą Eucharystię?

Kto chciałby przyjąć świętą → EUCHARYSTIĘ, musi być katolikiem. Jeśli uświadamia sobie, że popełnił grzech ciężki, powinien się wcześniej spowiadać.

Zanim przystąpi się do ołtarza, należy pojednać się z bliźnimi. [1389, 1417]

Jeszcze przed kilkunastu laty należało przed Liturgią Eucharystii nic nie jeść przez co najmniej trzy godziny. W ten sposób trzeba było przygotować się do spotkania z Chrystusem w → KOMUNII. Dzisiaj Kościół zaleca przynajmniej godzinę wstrzeźliwości od pokarmów. Innym znakiem głębokiego szacunku jest odświętny, ładny strój – mamy przecież randkę z Panem świata.

221 W jaki sposób Komunia Święta mnie zmienia?

Każda → KOMUNIA ŚWIĘTA ściślej wiąże mnie z Chrystusem, czyni ze mnie żywą część Ciała Chrystusa, odnawia łaski, które otrzymałem na chrzcie i przy → BIERZMOWANIU, jak również sprawia, że staję się mocniejszy w walce z grzechem. [1391-1397, 1416]

222 Czy Eucharystia może być udzielana także chrześcijanom, którzy nie są katolikami?

→ KOMUNIA ŚWIĘTA jest wyrazem jedności Ciała Chrystusa. Do Kościoła katolickiego należy ten, kto w nim został ochrzczony, wyznaje jego wiarę i żyje z nim w jedności. Byłoby nonsensem, gdyby Kościół zapraszał do Komunii ludzi, którzy (jeszcze) nie podzielają wiary Kościoła i nie żyją jego życiem. Szkodziłoby to również wiarygodności znaku → EUCHARYSTII. [1398-1401]

Pojedynczy chrześcijanie nie prawosławni mogą prosić o udzielenie Komunii Świętej podczas katolickiej Mszy Świętej, ponieważ dzielą eucharystyczną wiarę Kościoła katolickiego, choć ich wspólnota nie żyje jeszcze w pełnej jedności z Kościołem katolickim. W przypadku członków innych wyznań chrześcijańskich wolno udzielić → KOMUNII ŚWIĘTEJ w sporadycznych wypadkach – gdy

mamy do czynienia z sytuacją zagrożenia życia i z żywą wiarą takiej osoby w eucharystyczną obecność Chrystusa. Wspólne celebrowanie Eucharystii/Wieczery Pańskiej przez chrześcijan katolików i ewangelików jest celem wszystkich wysiłków ekumenicznych. Dzisiaj pozostaje ono jedynie pragnieniem. Zanim całego Ciała Chrystusa realnie nie będzie łączyć jedna wiara i nie będzie zebrane w jednym Kościele, udzielanie Komunii członkom wyznań chrześcijańskich wyrosłych z protestantyzmu jest czymś niewłaściwym i dlatego jest niedozwolone. Nabożeństwa ekumeniczne natomiast, podczas których chrześcijanie różnych wyznań modlą się razem, są dobre i są pragnieniem także Kościoła katolickiego.

223 W jaki sposób Eucharystia jest antycypacją życia wiecznego?

Jezus obiecał swoim uczniom, a wraz z nimi także nam, że pewnego dnia zasiądą z Nim do stołu. Dlatego każda Msza Święta jest „pamiętką Męki, pełnią łaski, zadatkiem przyszłej chwaly” (Kanon Rzymski). [1402-1405]

Panie, nie jestem godny, żebyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie.

Mt 8, 8

Każdy chrześcijanin-katolik przed przyjęciem Komunii Świętej wypowiada pewną wersję tego zdania, które setnik skierował do Jezusa (Panie, nie jestem godzien, abys przyszedł do mnie...).

Syn Człowieczy przyszedł przecież szukać i zbawić to, co zgineło.

Lk 19, 10

